

Andreu Juanola: «Vaig arribar tard a Zoo; sempre arribo tard a les coses que molen, però hi arribo»

El comunicador i presentador del pòdcast 'La Sotana' dedica una carta de comiat al grup de Gandia

Andreu Juanola | Juan Miguel Morales

EN GUERRA HEM VISCUT I EN PAU MARXAREM

El 2020 va ser l'any més estrany de les nostres vides. Ens van tancar a casa de la nit al dia, sortíem a comprar amb por, escoltàvem les notícies amb neguit i teníem tantes incerteses que es feia difícil tirar endavant. Va ser precisament durant aquell confinament que em vaig posar a escoltar seriosament **Zoo**. Fins llavors em quedaven lluny, no anaven amb mi. A YouTube hi havia el concert que havien fet al Sant Jordi Club el 5 de novembre del 2019. Amb tant de temps lliure i per no esgarrapar les parets me'l vaig anar posant per recordar que la vida era l'hòstia, que no podia ser que ens tanquessin molt de temps, que hi havia molta festa a fora i que existia un grup valencià que muntava uns bolos que s'havien de viure. Vaig arribar tard a **Zoo**, com amb tot. Sempre arribo tard a les coses que molen, però hi arribo. És molt important arribar als llocs.

"Ventiladors" va ser la primera cançó que em va obsessionar, després "Esbarzers", més endavant no podia deixar de cantar "Estiu" i cap a final de març del 2020 em despertava amb la cançó "Vull". La vida avançava i tot anava lentíssim, ens deixaven sortir, però no per divertir-nos. Un dia, no sé gaire com va passar, en Panxo va venir de convidat a *La Sotana* i tres dies abans em va convidar

a viure el meu primer concert de **Zoo** a La Mirona de Salt. No era com m'havia imaginat, perquè ens van fer asseure en unes cadires de plàstic de festa major de poble de tres-cents habitants. Portàvem mascaretes i hi havia unes persones encarregades de fer-te asseure si tenies la intenció d'aixecar-te a ballar o, en el meu cas, a saltar, perquè no sé ballar.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=MI19iKuNeHg>

Vaig tenir la gran sort de conèixer tota la banda. El cantant agafa tot el protagonisme en directe i caminant és capaç d'omplir un escenari com el del Palau Sant Jordi, però no vol cap tipus de protagonisme quan s'apaguen els llums. És un tio tranquil, admirable i un professional com una casa de pagès. Vaig entrar al camerino i s'estava menjant una poma i bevia aigua per recuperar i cuidar la veu. La resta del grup són molt diferents, però s'estimen com pocs amics he vist fer-ho. M'agradaria destacar el trombonista Marcos Úbeda, que és realment maquíssim. Li encanta el futbol i sempre té històries estranyíssimes que cal escoltar. Només té el defecte que surt amb pantalons curts a l'escenari. No hi puc estar més en contra.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=lvleEg-DczQ>

Ara **Zoo** se separa. Ens han regalat 10 anys a un nivell altíssim i un ritme frenètic. Han aconseguit anar per l'Estat espanyol omplint sales i fent que es canti en el nostre idioma. Quan fas les coses bé, quan no busques petar-ho sinó cuidar el que ofereixes i quan els teus valors i principis passen per davant dels diners apareix una cosa tan bonica com **Zoo**. Ells marxen però les cançons es quedaran i, tal com diuen a "Cançó pòstuma", no cal que els dediquem esqueles sinó que els que ara vinguin remin. I nosaltres hem de ser allà per donar suport a totes les propostes interessants i de qualitat que surtin de la nostra terra perquè només així farem que visqui la nostra música i la nostra llengua.

Perquè quedeu tranquils, us diré que el 10 de desembre del 2022 vaig anar al concert del Palau Sant Jordi sense mascareta, saltant i cantant les cançons a ple pulmó. El final de la banda era a prop però l'havia pogut viure i això sempre ho portaré dins. Quina sort haver coincidit amb ells, quina sort que **Zoo** hagi existit.